

Wnioski i konkluzje

wypracowane podczas Konferencji pt. „GÓRNICTWO JAKO BRANŻA STRATEGICZNA – BARIERY I SZANSE ROZWOJU W GOSPODARCE GLOBALNEJ, objętej honorowym patronatem Wicepremiera, Ministra Gospodarki – Pana Janusza Piechocińskiego, która odbyła się 19 listopada 2014 r., w Pałacu Staszica w Warszawie.

1. Polska nie ma ani spójnej polityki surowcowej ani długofalowej strategii gospodarowania złożami kopalin. Problematyka ta jest rozczłonkowana w różnych dokumentach strategicznych. Konkretnie decyzje dotyczące często złóż o znaczeniu strategicznym dla kraju podejmowane są na najniższym szczeblu samorządowym. *Należy pamiętać, że Polska jest państwem unitarnym – kluczowe decyzje w dziedzinie polityki surowcowej, np. co do ochrony złóż strategicznych, muszą być dokonywane na poziomie władzy centralnej.*
2. Celem polityki surowcowej powinno być zapewnienie bezpieczeństwa gospodarczego, w tym energetycznego Polski. W obliczu spadku dostępności do surowców a także wyczerpywania zasobów, zapewnienie ich bezpiecznych dostaw jest celem strategicznym wielu państw rozwiniętych. Funkcjonowanie gospodarki Polski powinno być zabezpieczone możliwością pozyskiwania surowców ze złóż krajowych zwłaszcza w sytuacji gdy mogą wystąpić problemy pozyskiwania ich z importu.
3. Brak jest jasnego prawnego umocowania dla organów władzy publicznej jeśli chodzi o przygotowanie i realizację strategii/polityki surowcowej. Uczestnicy konferencji dostrzegają konieczność koordynacji prac organów administracji publicznej w tym zakresie. Minister Środowiska, jako odpowiedzialny za ochronę i racjonalne gospodarowanie wszystkimi zasobami naturalnymi w tym kopalinami powinien opracować, koordynować i realizować założenia polityki surowcowej, zaś kierunki polityki surowcowej z punktu widzenia potrzeb gospodarki kraju powinien określać Minister Gospodarki w porozumieniu z innymi resortami.
4. Minister Środowiska powinien tworzyć warunki dla pozyskiwania, wykorzystania i aktualizowania informacji o złożach kopalin, dla ochrony złóż i obszarów perspektywicznych ich występowania oraz przestrzegania zasad tej ochrony i racjonalnej gospodarki nimi. Obowiązujące prawo w zakresie złóż kopalin nie wyczerpuje problemu ich ochrony, gdyż jest niespójne, a kompetencje są rozmyte. W tym kontekście należy wspomnieć o inicjatywie Ministra Środowiska przygotowania "Białej księgi ochrony złóż", jako podstawy do dyskusji społecznej na temat określenia, które złoża mają charakter strategiczny dla kraju i w jaki sposób powinny być chronione. *Dokument ten ma zawierać konkretne rozwiązania, które będą bazą do podjęcia decyzji politycznej w tym zakresie.*

5. Konieczna jest edukacja społeczeństwa odnośnie roli i znaczenia surowców mineralnych w życiu codziennym (przeciętny mieszkaniec Ziemi konsumuje rocznie ponad 17 ton surowców). Konieczna jest też szeroka informacja o znaczeniu surowców dla rozwoju nowoczesnej innowacyjnej i konkurencyjnej gospodarki (nowe technologie wykorzystują coraz więcej różnych surowców).
6. Niezbędna jest rzetelna informacja o wpływie górnictwa na przekształcenia środowiska (zaledwie 39 238,2 ha zajęte jest pod działalność górnictwem, tj. około 0,1% powierzchni kraju), a także o jego pozytywnej roli w rozwoju regionów (215 tys. miejsc pracy). W celu zmiany wizerunku górnictwa i przywrócenia należnego zrozumienia jego znaczenia we współczesnym państwie konieczne jest wdrażanie strategii społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), oraz dobrych praktyk dotyczących wykorzystania terenów pogórnictwa.
7. Niezbędne jest wzmocnienie wykorzystania i recyklingu mineralnych surowców wtórnych z punktu widzenia potrzeb gospodarczych i wymagań ochrony środowiska np. przed powstawaniem nadmiernej ilości odpadów.
8. Istniejące regulacje prawne oraz praktyka działania organów publicznych nie stwarzają przyjaznych warunków dla podejmowania działalności górniczej, w szczególności uporządkowania i rewizji wymagają sposób obciążania finansowego działalności górniczej różnego rodzaju daninami, wprowadzenie określonych rygorów terminowych podczas postępowania inwestycyjnego dla wszystkich stron i decydentów. Dotyczy to również pozyskiwania surowców mineralnych ze źródeł wtórnych i uregulowań prawnych dla promowania i rozwoju recyklingu.
9. Przy określaniu działań strategicznych przez organy administracji, przedstawiciele przemysłu wydobywczego i środowiska naukowego oczekują wykorzystania ich wiedzy zawodowej oraz wnikliwego wsłuchania się w określane przez nich postulaty których celem jest zapewnienie odpowiedniej ilości surowców dla funkcjonowania kraju.
10. W nawiązaniu do dotychczasowych działań prowadzonych przez przedstawicieli przedsiębiorców, nauki oraz organizacji pozarządowych dotyczących gospodarki surowcami mineralnymi postuluje się powołanie jak najszybciej specjalnego zespołu, który przy współpracy z przedstawicielami administracji państwowej wypracuje strategię rozwoju górnictwa w Polsce. Jego celem będzie również bieżąca ewaluacja funkcjonowania obowiązujących przepisów prawa, a w późniejszej perspektywie przygotowanie kompleksowej kodyfikacji prawa geologicznego i górnictwa.

**Konferencja organizowana w ramach programu
Obchodów Jubileuszu 25-lecia
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej**

PARTNERZY BRANŻOWI

**Dolnośląski
Klaster Surowcowy**